

UFO

1988 - 7 ÅRGANG

2

Please Post in Radio Room and on the Bridge

FOR EARLY WARNING IN DEFENSE OF THE NORTH AMERICAN CONTINENT

MERINT RADIOTELEGRAPH PROCEDURE

- WHAT TO REPORT**

Report immediately all airborne and waterborne objects which appear to be **HOSTILE, SUSPICIOUS** or are **UNIDENTIFIED**.

Guided Missiles

Surface warships positively identified as not U.S. or Canadian

Aircraft or contrails which appear to be directed against the United States, Canada, their territories or possessions

Submarines

Unidentified Flying Objects
- SEND TO ANY**

United States Naval Radio Station
 Canadian Naval Radio Station
 United States Coast Guard Radio Station
 United States Commercial Radiotelegraph Station
 Canadian Department of Transport Coastal Station

Receiving station will relay to military destination
- HOW TO SEND**
 - MERINT MERINT MERINT (Coastal Station) DE (Own Signal Letters) K (Own Signal Letters) DE (Coastal Station) K
 - EMERGENCY (For U.S. or Canadian Naval or Coast Guard Radio Stations) or
 - RAPID US GOVT COLLECT (For U.S. Commercial Coastal Stations) or
 - RUSH COLLECT (For Canadian Dept of Transport Coastal Stations)
- SEND TO ONE DESTINATION**

LES MER OM MJ-12 saken og mye annet inne i bladet !

ABONNEMENT KR.90

-

LÖSSALG KR. 25 PR. NR.

Utgitt av UFO-NORGE -
en landsomfattende forening

ISSN 0800-1758

UTGIVELSE

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenene, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

★ REDAKSJON

Ansvarlig redaktør: Finn W. Kalvik

Adresse: Postbox 1155
5001 Bergen.

Telefon: 05-28 01 26

Redaksjonsråd:

Komiteen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Bjerkebakken 66B
0756 Oslo 7.
Tlf: 02-50 27 01

RED. NORDIC UFO NEWSLETTER

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen.
Tlf: 05-23 17 59

★ ABONNEMENT /MEDLEMSKAP

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1988 kr. 90.- Beløpet betales enklest over postgiro.

Postgirokontonummer: 307 08 10

Abonnementsadresse: UFO-NORGE
Postbox 1155
5001 Bergen.

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og utforskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Stoff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg fra leserne, men forbeholder seg retten til å redigere/forkorte.

ORGANISASJONSOVERSIKT FOR UFO-NORGE

DAGLIG LEDELSE:

Denne utgjøres av en komite på seks medlemmer:

Hans Kr. Moe	Erling Strand
Per Ottesen	Roar Wister
Odd-Gunnar Røed	Knut Aasheim

★ INFORMASJONS- & KONTAKTADRESSE:

UFO-NORGE
Postbox 14, 3133 Duken.
033.86500 m.tlf.-svarer
Person søker: 096.53779

★ RAPPORTSENTRAL:

UFO-NORGE
7490 Rognes.
Tlf: 074-34 225

AVDELINGER & LEDERE:

UFO-NORGE ØST

Hans Kr. Moe
Valdresgt. 15
0557 Oslo 5.
Tlf: 02-38 56 77

UFO-NORGE SØR

Einar H. Urdal
Midtreina 28
4400 Flekkefjord
Tlf: 043-23 814

UFO-NORGE VEST

Finn Kalvik
Postbox 1155, 5001 Bergen
Tlf: 05-28 01 26

UFO-NORGE MIDT

Leif Havik
7490 Rognes.
Tlf: 074-34 225

UFO-NORGE NORD

Leif Normann Solhaug
Postbox 19, 8387 Fredvang.
Tlf: 088-94 168

Trykk: UFO-NORGE, avd. Vest.

... fra redaksjonen:

Mørke skyer -

Landsmøtet 1988 står i et heller dystert tegn. Selv om UFO-Norge ikke er økonomisk bankerott, sliter vi likevel hardt med ressursene. Det har gjennom de siste fem årene vist seg svært vanskelig, for ikke å si umulig, å få tak i nye medarbeidere til organisasjonen. Vi gamle slitere har nå kjørt oss fullstendig tomme, og ser oss derfor nødt til å "stille våre verv til disposisjon".

Det blir for meget for en 3-4 personer å være forpliktet til å gi ut 128 sider medlemsblad i året, samt drive en organisasjon slik at vi slipper å ligge våkne om nettene grunnet dårlig samvittighet. Vi må tilføres nye og kreative menneskelige ressurser, og det absolutt snarest! Alternativet er å nedlegge mer eller mindre av organisasjonens virksomhet på ubestemt tid. Dystre toner? Ja, det kan bli et "festlig" landsmøte...

(Se forøvrig egen orientering om landsmøtet inne i bladet.)

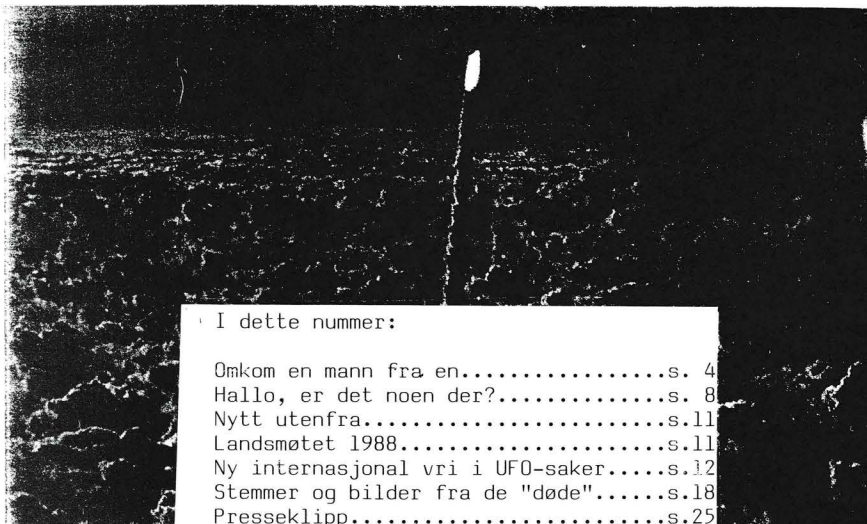
Lysning? -

De av dere som vil ta et selvstendig tak: Gi snarest beskjed til undertegnede.

Vi skal ennå gi ut 64 sider medlemsblad i år. Vi har besluttet å betale opp til kr 250.- pr. side egenprodusert stoff til "UFO". Skriv og tjen deg rik! Men skriv snart - vi må ha stoffet senest i begynnelsen av november.

Landsmøtet får vise om det blir noe "UFO" i 1989. Men nok en gang: Vi trenger DIN innsats!

Hans Kr. Moe

I dette nummer:

Omkom en mann fra en.....	s. 4
Hallo, er det noen der?.....	s. 8
Nytt utenfra.....	s.11
Landsmøtet 1988.....	s.11
Ny internasjonal vri i UFO-saker.....	s.12
Stemmer og bilder fra de "døde".....	s.18
Presseklipp.....	s.25

OMKOM EN MANN FRA EN ANNEN PLANET I NORRLAND I ÅRET 1955 ?

På FUFOS stand på Charlottenborg-utstillingen "Kärlek eller kaos" samlet det seg hver dag flere hundre mennesker for å høre og se non-stop-foredraget med diascbilder. Av de mange spørsmålene kunne man merke at interessen for UFO-mysteriet bare økte.

En stille og rolig formiddag med besøk av skoleklasser, la jeg merke til en beskjeden mann i 60-årene som flere ganger hørte på foredraget og som ble spesielt oppmerksom når billedserien kom til avsnittet om UFO-nauter, en serie medbilder som har blitt fremstilt på grunnlag av mange vitneutsagn.

Selv om foredraget var interessant kunne jeg ikke forstå hvorfor en vanlig besøkende hørte på foredraget flere ganger. Jeg ble selvfølgelig nysgjerrig og ville prate litt med ham.

I begynnelsen var han veldig reservert og ville ikke gå nærmere i detaljer, men da han så at jeg verken lo eller ristet på hodet, begynte han å fortelle hva han selv hadde opplevd. I en time fortalte han om sin opplevelse mens jeg noterte. Det var en meget merkelig historie mannen fortalte.

DEN ANONYME MANNENS HISTORIE -

-En gang så har jeg pratet med en sånn mann som de viste på diascbildene. I 1955 jobbet jeg som skogsarbeider ved Bottenviken i Västernorrland hos to brødre som leverte tømmer til et sagbruk i Mellom-Sverige.

Det var tidlig en morgen i juli, klokken var ca. 06:00, og vi var i full gang med å felle trær da vi hørte en knakende lyd som fra et dyr som baner seg fram gjennom skogen, eller fra grener som

knekker. I neste øyeblikk fikk vi se en sigarformet gjenstand som helt uten kontroll fløy i sikk-sakk mellom tretoppene mens grener og blader kom hvirvlende ned. Min første tanke var at det var et lite fly som hadde mistet vingene og nå forsøkte å nødlande. Det var en elv ca. 3-400 meter lengre borte og det var tydelig at gjenstanden hadde kurs mot den.

Vi forstod alle tre at gjenstanden ville gå i bakken om noen sekunder, så vi løp i samme retning. 15-20 meter før vi kom ut av skogen krasjet gjenstanden 30-40 meter fra elven.

Det vi hadde ventet oss, et øredøvende brak når bensintanken eksploderte, kom ikke. Men et gigantisk lys lyste opp hele området som et kjempelyn, som var så sterkt at sollyset nesten forsvant. Lyset var så skarpt at vi faktisk kunne se gjennom trærne. Som på et røntgenfoto-grafi kunne jeg se årringene inne i et tre som var over en meter i omkrets. Noen sekunder senere kom en vakuumbølge, som sugde alt fram mot sentrum av lyset.

Vi ble slengt framover alle tre, mens grener og løv hvirvlet forbi oss. Det hele varte sikkert bare en brøkdel av et sekund, og jeg kan fremdeles huske hvordan jeg ble kastet mot et tre - tiden stod stille - og hele mitt liv passerte revy. All lyd rundt meg eksisterte ikke lenger...

Da vi hadde roet oss ned litt, gikk vi fram mot plassen for å se hva som var hendt. Det var ingen ting å se på havari-plassen, utenom noen vedstabler som var blåst ned av vinden. Vi ble veldig forbauset og bestemte oss for å gå tilbake og fortsette jobben.

EN DVERG I UNIFORM -

Da vi var kommet til skogsbrynet ropte plutselig den ene av brødrene: -Det ligger en dverg i uniform her! Flymaskinen har sikkert styrtet i elven, og han må ha blitt kastet ut av den.

Lenge stod vi helt målløse og stirret på den livløse skikkelsen. Han var liten av vekst, ca. 110-120 cm. lang, og rundt kroppen hans vibrerte det et hvitt lys. Da den ene av brødrene ville kjenne etter om den fremmede fremdeles levde, trakk han hånden tilbake med et skrik. Han ble likblek og sa at det kjentes ut som om han hadde fått flere hundre volt gjennom kroppen.

I samme øyeblikk åpnet den fremmede øynene og sa på perfekt svensk; -Ikke rør meg, da blir det bare ubehagelig for dere. -Nå vet dere hvem jeg er, sa han. Han visste på forhånd hva vi skulle svare og konstaterte bare at hans spørsmål ble oppfattet riktig.

HARDT SKADET -

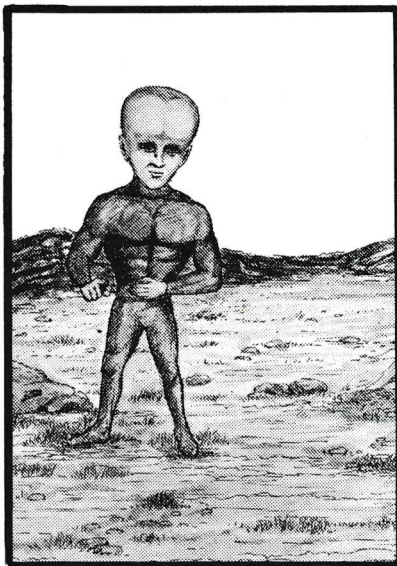
Med ett ble jeg helt rolig, og jeg så nøye på ham. Han var ikke noen dverg. Hans kropp var samstemt med brede skuldre og normale former. Huden hans var gulaktig, som en asiats. Øynene satt dypt og var helt svarte. Han hadde to store sår på kinnbenet og i pannen. Sårene blødde ikke, men var liksom "vannete". Håret hans var nesten helt hvitt. Øreflippene var sammenvokst mot halsen, og lignet haifinner. Leppene var rynkete, smale og fargeløse.

Når han lo - og det gjorde han ofte - blottet han en rad med små tenner i både over- og underkjeven. Jeg la merke til at hjørnetennene var flate og like brede som våre fortenner.

Hendene hans var små, med fem slanke fingre uten negler, og når han beveget hånden, så det ut som om ringfingeren var vokst sammen med lillefingeren.

Uniformen hans var av rødaktig metall, og den satt tett på kroppen.

Hodet og hendene var ikke bekledd, men ved føttene gikk drakten over i en slags sko, anslagsvis i størrelse 35-37. Fotsålene var riflete og de vibrerte, og et øyeblikk tenkte jeg på larveføttene på en stridsvogn. Den fremmede så på meg og nikket lett på hodet. Det var ikke noen tvil om at han visste hva jeg tenkte.

Med skoene sine kunne han rulle fram og tilbake uten å bevege bena. Rundt livet hadde han et bredt, selvlysende metallbelte med en usedvanlig stor spenne, som lyste svakt i en lyseblå fargetone, som senere, da han var død, ble mørk blå. Midt i spennen var det et slags tegn i gult-som bokstavene UV - og det så ut som V'en stod inne i U'en.

Han visste at jeg studerte ham, og han sa: -Det er takket være drakten at jeg fremdeles lever. Innvendig er jeg helt knust. Hans høyre hånd forsvant inn i drakten ved hoften, men jeg så ingen lomme. Han tok ut en rektangulær gjenstand. Den var på størrelse med en fyrstikkeske og hadde 12 små fordypninger. Med en metallgaffel, som var festet til gjenstanden, stakk han flere ganger i de forskjellige hullene. Da han var ferdig, forsøkte han å kaste den et stykke fra seg.

Han smilte og sa: -Ikke rør den. Den kommer til å gi beskjed om hva som har hendt, slik at de kan komme og lete etter meg. Der hvor jeg kommer fra er det også noen som venter.

Den fremmede lå en stund som om han sov. Hendene var kyttert, og det var tydelig at han hadde store smerter.

Plutselig så brødrene lettere forvirret på hverandre, og uten videre gikk de bare tilbake inn i skogen uten ett ord. Senere - flere år etter - har jeg når jeg har rekonstruert handlingen blitt overbevist om at den fremmede på ett eller annet vis har bedt brødrene om å gå sin vei, uten å si ett ord. Jeg satt og pratet med den fremmede i to timer før han døde.

KONTAKT MED JORDEN -

Hva som ble sagt gjennom de to timene ville ikke mannen gå nærmere inn på. Jeg fikk bare høre noen bruddstykker.

-Den fremmede kom fra et sted i nærheten av det stjernebildet vi kaller Ørnen. Flere intelligenser fra verdensrommet besøker oss, og noen har kommet så langt i sin utvikling at vi bare kan se dem når de materialiserer eller dematerialiserer seg for å besøke et parallellunivers på Jordens bane. Noen besøker Jorden for å ta prøver av jorden, med tanke på å slå seg ned her senere. Noen andre har også kontakt med mennesker på Jorden, og det har de hatt i flere hundre år.

Disse opplysningene er identiske med andre vitneutsagn.

Den gamle mannen fortsatte: -Rett før den fremmede døde, ga han meg en sammenbrettet sekk fra den usynlige lommen og sa: -Når jeg dør, forsvinner lyset fra kroppen min og da skal du trekke denne sekken over meg, og sammen med de to andre mennene skal du legge meg ned i elven. Da vil jeg forsvinne. Etterpå skal dere skylle dere godt med vannet slik at dere ikke blir syke.

Han hadde vondt for å puste, og jeg så at han ikke hadde lenge igjen. Lyset rundt kroppen ble svakere, og forsvant inn mot drakten. Den lyseblå spennen ble gradvis mørkere og mørkere.

HANS SISTE SVENSKES ORD -

Han så på meg og smilte. Så sa han noe på et språk jeg aldri har hørt, hverken før eller senere. Så sa han noe på svensk, og den siste setningen fikk jeg med meg: -DU HAR KOMMET MOT DIN VILJE OG GAR BORT UTEN Å ØNSKE DET, VART LIV ER SOM DAMP..... Han sa et par ord til, men stemmen hans var så svak at jeg oppfattet ikke hva han sa. Men jeg er overbevist om at han ba til en eller annen gud før han døde. jeg ble rørt.

Med hjelp fra de to brødrene fikk jeg lagt ham i sekken, og vi la ham i elva. Det luktet svovel av sekken, og det etset på hendene. Han var ganske tung, mellom 90 og 100 kilo (?? - red.). Da sekken kom i berøring med vannet, begynte det å syde og boble rundt den, og vi forstod at en kjemisk prosess var i gang. Etter fem minutter var alt borte. Han hadde nok ønsket å styrte i elva mot en rask død i stedet for å ligge i smerter ved elvebredden i to timer. Han ville sikkert dø alene og tenke på sitt hjem, flere lys-år ute i universet.

GJENKJENTE DEN FREMMEDE -

-Det var alt, sa den gamle mannen. -Jeg jobbet et par år til hos brødrene, men vi pratet sjelden om det som hendte. Begge to er døde nå, men jeg husker det som om det skulle ha skjedd i går. Selv om det har gått 22 år siden det hendte, kjente jeg igjen den fremmede på ett av diasbildene. Jeg trodde forresten at jeg var den eneste som visste om denne type UFO'nauter, for jeg har sett mange bilder og tegninger av besøkende fra verdensrommet, men aldri sett noen som lignet ham.

Den gamle mannen tok fram et metallstykke. -Se, sa han. Jeg glodde dumt. Det så ut som en stor hårnål. "Hva er det". Han lo selvsikkert, og sa: -Et par dager etter hendelsen gikk jeg rundt på åstedet. Den lille esken den fremmede kastet fra seg var borte, men metallgaffelen lå der i gresset og skinte. Jeg har tatt vare på den som et bevis for at jeg ikke drømte det som hendte. Han snudde seg og gikk. og mens jeg stod der og måpte, forsvant han i menneskemengden.

En anonym, som med sin historie og sitt bevis kunne komme på forsiden av alle verdens aviser. Jeg tror at det han fortalte var sant fordi han har hatt det med seg i så mange år. En psykolog kunne sikkert analysert seg fram

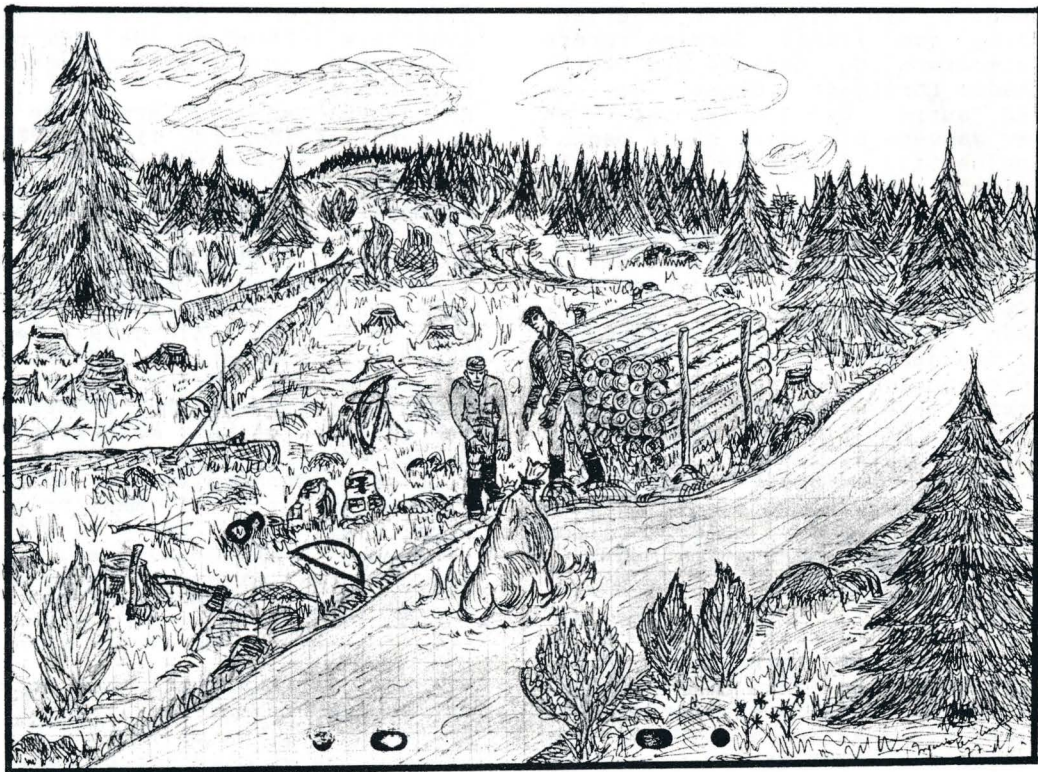
til at det var diasbildene som var den utløsende faktor for denne godt innestengte historien. Mannen holdt sin hemmelighet godt gjemt i redsel for å bli utledd. Det finnes kanskje mange lignende opplevelser som aldri kommer fram - dessverre.

Det skal i sannhetens navn nevnes at jeg selv har skrevet ned denne historien i kronologisk rekkefølge, da det som ble sagt og skrevet kom fram som bruddstykker her og der. I sin opprinnelige form ville det ellers vært både forvirrende og uten sammenheng.

Kilde: UFO-Aspekt nr. 4/1977

Overs.: J. O. Sundberg/EKOpress

Til norsk ved Tove Rasmussen

HALLO, ER DET NOEN DER ?

Vi fortsetter her artikkelen fra forrige nummer av "UFO":

Vi forlater Horowitz og hans teleskop et øyeblikk. Det finnes nemlig mer enn en måte å nærme seg utenomjordisk liv på. Man kan f.eks. lære mer om liv bortenfor Jorden ved å lære mer om livet på Jorden.

Allerede i 1922 beskrev den russiske biokjemikeren Alexander Oparin den modell for livets tilblivelse som fortsatt er gyldig. Han antok at solens energi kombinert med lynutladninger og Jordens egen radioaktivitet fikk Jordens aller første gasser til å agglutinere til stadig større molekyler, som til sist dannet liv.

En ung student ville teste Oparins teorier i begynnelsen av 50-årene. Stanley Miller fra Chicagouniversitetet i U.S.A. sendte lyn gjennom en gassblanding som liknet Jordens første atmosfære. Og nettopp som Oparin hadde forutsagt, dannet det seg en "suppe". Det tok fem uker, men av gassene ble den spede begynnelsen til biokjemien dannet. En livets ursuppe.

Vår tids forskere bygger fremdeles på det samme gamle eksperimentet. Vi oppdager stadig mer om den unge planeten Jorden og dens første atmosfære, så forskerne kan stadig forandre utgangspunkt i fremgangsmåten for å utvide vår erkjennelse. Men teorien er vann-tett! Fra "suppen" dukker det stadig fram ting som gjør biokjemikerne lykkelige.

Vi finner fettstoffer, aminosyrer (lavmolekylære proteiner) og nukleotider, dvs. molekyler som utgjør den genetiske koden i arveanleggene.

En del forskere sier: -Det er langt mellom aminosyrer og nukleotider og liv. Vi vet ikke hvordan livet kom til Jorden. For ikke å snakke om hvorvidt liv kan eksistere andre steder.

Andre sier: -Dette kan være begynnelsen til et bevis på hvordan Jorden mottok liv. Skjedde det på denne måten, kan det skje igjen andre steder i rommet med de samme fysiske og kjemiske forutsetninger.

Hvordan ser så molekylerne i rommet ut? Er de lik våre?

Det er vanskelig å granske molekyler i rommet. Man får ta i bruk spesielle knep, f.eks. å studere molekyler som er falt ned på Jorden utenfra.

I det amerikanske Midt-Vesten finnes restene av en komet som krasjet mot Jorden for titusener av år siden. Restene ble nylig undersøkt av den berømte biokjemiker Cyril Ponamperuma og hans team fra universitetet i Maryland. De fant noe forbausende; Kometen hadde brakt med blindpassasjerer på sin uvjevne overflate i form av de fem nukleotidene som all arvsmasse består av!

En funksjonsdyktig arvsmasse er en forutsetning for liv, så Ponamperumas assistent kaller oppdagelsen "et gigantisk skritt fremover i jakten på utenomjordisk liv".

Molekyler i rommet sender også ut elektromagnetiske bølger. Hvert molekyl har sitt spesielle signal, så vi kan måle ganske nøyaktig hva som inngår i de store gasskyene som driver rundt i rommet. Forskerne har funnet et sekstitalls ulike molekyler i slike skyer, noen ganske store og komplekse. Oppdagelsen har avfødt tanken om at livets mest primitive kjemi ble til i slike nomadiske skyansamlinger. Av disse fødtes stjerner og i sin tid kanskje vi selv.

Tilbake til Horowitz. Han mener at forutsetningene for liv er til stede overalt i universet; Hvis en hendelse et sted er et resul-

tat av naturlovene, vil dette skje om og om igjen andre steder også. Det vil derfor være besynderlig hvis vi er galaksens eneste eksempel på intelligent liv, når naturen har hatt så mange muligheter. Og dette reiser spørsmålet om intelligens og i videre perspektiv, om det matnyttige i Horowitz prosjekt. Hva er det som tilsier at utenomjordiske må være intelligente? På Jorden er intelligens evolusjonens svar på vårt miljø. På planeten "Annerledes" er det kanskje den som beveger seg hurtigst som er best skikket til å overleve og få flest etterkommere. Eller den som har den mest effektive metabolismen. Eller den som har størst overflate pr. volumenhet?

Kan vi kommunisere med slike? En del vitenskapsmenn tror ikke det. Blant dem er Robert Shapiro, kjemi-professor ved New Yorks universitet og forfatter av boken "Life Beyond Earth" eller "Den intelligente jordboers guide til utenomjordisk liv". Shapiro anser at intelligens er en av mange, mange ting som kunne ha blitt utviklet av våre forfedre, bakteriene. Hva er det som taler for at andre planeters aller første vesener går samme vei? Horowitz er, mener Shapiro, forblindet i troen på at mennesket er den ypperste av alle skapninger. Utenomjordiske behøver slett ikke ligne oss i det hele tatt.

-Hvis utenomjordiske finnes, svarer Horowitz, har de antakelig evnen til å abstrahere, planlegge og tenke, kort sagt det vi kaller intelligens. Han fortsetter: -Jeg resonnerer slik: Universet er et veldig tøft sted å bo. Energien er knapp. Knapphet leder til en form for konkurranse. Den som seirer, lever lengre og får flere barn.

Konkurransemomentet vil frembringe intelligens; Evnen til å ligge et skritt foran.

Uansett intelligens, de utenomjordiske må ha et sted å bo. Hittil har vi ikke funnet et slikt egnet sted. Vi har nemlig

ikke bevis for at det eksisterer planeter utenfor vårt eget solsystem.

Paul Horowitz tror at oppdagelsen av en planet utenfor vårt eget solsystem ville gi SETI øket legitimitet. Det ville også bevise at planeter dannes regelmessig som et resultat av naturlovene. Og da ville den statistiske sannsynligheten for å finne liv i verdensrommet øke til nesten "en". Derfor følger Horowitz med spenning arbeidet til en helt ny gruppe forskere. De kaller seg planetjegerne. De sysler med å utvikle metoder for å finne planeter. For planeter er vanskelige å få øye på. De er små og sender knapt ut noen egen stråling.

Nå har man gjort interessante oppdagelser; Det store teleskopet som går i bane rundt Jorden og måler infrarød stråling, oppdaget noe mystisk rundt stjernen Vega. NASAs vitenskapsmenn tror at dette er et planetsystem som holder på å fødes.

Med et optisk teleskop i Arizona har man gjort den mest interessante observasjonen: Et himmellegeme nær den uklare stjernen VB 8, som er 21 lysår fra Jorden. I størrelse og temperaturforhold ligner himmellegemet vår egen Jupiter. Men er det en planet? Ja, sier blandt andre Paul Horowitz. Mange føler at oppdagelsen er verdt en Nobelpris.

Men så kan man undres hvorfor vi blir sittende ved våre teleskoper og datamaskiner. Hvorfor gjør vi ikke som i "V" - sender avgårde et romskip og leter etter liv i rommet?

La oss leke litt med den tanken; Vi reiser til nærmeste nabo i Melkeveien, stjernen Alfa Centauri, fem lysår fra Jorden. Denne reisen tar 40.000 år med dagens raketter. Det kan vise seg vanskelig å rekruttere astronauter...

Vi er i stedet visjonære og blåser i våre teknologiske begrensninger. Vi konstruerer derfor den beste rakett som våre kjente naturlover overhode tillater. Denne

idealraketten drives av energi som dannes når materie og anti-materie støter sammen og ødelegger hverandre. (Spør ikke meg hvordan man bygger en drivstoff-tank til anti-materie, for det vet ingen...) Denne raketts hastighet er 70% av lysets. Da kommer vi fram til Alfa Centauri på fem år (*).

Til en slik rakett ville brennstoffet alene veie 33.000 tonn. Den ville trenge like meget energi som U.S.A.s elektrisitetsbehov i løpet av 500.000 år. Hvis bare en milliarddel av den produserte gammastrålingen lekket ut i farkosten, ville den raskt forvandles til "Stekt Romskip".

Da er det billigere og avgjort smartere med radiosignaler. Et romtelegram til naboer ved en stjerne noen hundre lysår borte koster noen kroner pr. ord.

Men også romtelegraphene medfører problemer. Melkeveien er 100.000 lysår bred. De budskap vi mottar har kanskje vært underveis i tusenvis av år. Vårt svar ville ta like lang tid. Det kunne altså ikke kalles et il-telegram! Eksisterer i det hele tatt sivilisasjonen når svaret kommer?

-Tanken gjør meg pessimistisk, medgir Horowitz. Hvor lenge eksisterer en teknologisk sivilisasjon? Vi har jo selv vært medlemmer av den kosmiske klubben (har kunnet sende radiosignaler ut i rommet) i 20 år, og vi spekulerer allerede på vår egen sivilisasjons være eller ikke være. Vi får håpe at de utenomjordiske er klokere enn oss.

Men kan vi gjette oss til noe av våre eventuelle galaktiske søskens karakter? -Nei, medgir Horowitz, det kan vi selvsagt ikke. Men hvis Columbus hadde gjort seg tilsvarende tanker, hadde han ikke våget å gå i land i Amerika. -Og forresten: Det er i alle fall morsommere å ha søsken enn å være enebarn, selv om ett av søsknene er mindre pen, sier Paul Horowitz og smiler og tindrer i øynene. Han rører om i den lunkne kaffen og setter seg godt til rette foran dataskjermen.

Nå er det natt og stille for andre, og Paul Horowitz begynner å lytte på universet.

(*) Den oppmerksomme leser vil synes at dette er underlig. Hvordan kan det ta fem år å reise fem lysår hvis man reiser med bare 70% av lyshastigheten? Burde det ikke heller ta $5 : 0,7 = 7$ år istedet?

Hvis man oppnår hastigheter nær lysets egen, skjer merkelige ting. Det oppstår relativistiske fenomener, for tid og rom blir relative størrelser istedet for lineære, som de er på Jorden. Ett av slike fenomener kalles tidsdilatasjon. Tiden strekkes ut for den som reiser med nær lyshastigheten. Derfor tar reisen bare 5 år for ham.

Kilde: SAF Bulletin volym 19
nr. 5/1987

Oversatt av J. W. Danielsson

NYTT UTENFRA:

UFO "Cover Up" -

Hadde en rakett fra flyvåpnet i USA, som ble skutt opp 15. september 1964, nærkontakt med et UFO?

Ja, påstår to tidligere flyvåpen-offiserer som var stasjonert ved Vandenberg flyvåpenbase i California, der oppskytningen fant sted.

Hendelsen ble fanget opp på film, sier de to mennene, men de ble beordret til å gi filmen over til et par CIA-agenter, og ble bedt om å tie stille om saken.

Nå sier Robert Jacobs, tidligere løytnant, som påstår å ha filmet oppskytningen med et teleskop, at han ikke kan skjule sannheten lenger. Og Jacobs øverstkommanderende ved Vandenberg's fotografiske avdeling, pensjonert major Florenz J. Mausmann, har bekreftet historien.

UFO-hendelsen inntraff 96 km. over Stillehavet etter at raketts siste trinn hadde falt av, ifølge Jacobs og Mausmann. Et lite, kuleformet UFO sirklet rundt raketts neseparti - eller rettere sagt krigshodeimitasjonen - og sendte ut sterke lysglimt. Så fløy den sin vei, og sekunder senere falt krigshodet til jorden og bommet på målet med flere hundre kilometer. "Det var som en advarsel fra noen med overlegen teknologisk dyktighet", grublet Jacobs. Han er i dag professor i visuelle media ved universitetet i Wisconsin. Og Mausmann, som studerte film sammen med Jacobs før den ble konfiskert, bemerket; "Jeg har aldri noen gang sett noe lignende, hverken før eller senere".

Men en talsmann for flyvåpnet forsikrer at "vi har ingen dokumentasjon av en slik UFO-hen-

delse ... krigshodeimitasjonen traff målet"!

Omni har bedt om å få se filmen det her er spørsmål om, og avventer en reaksjon fra flyvåpnet.

Kilde: **Omni** nr. 1/85. Skrevet av Eric Mishara og oversatt av Knut Aasheim.

LANDSMØTET 1988

UFO-Norges landsmøte står igjen for døren. vi har tatt sikte på lørdag 8. oktober fra kl. 13:00 og utover dagen. Rekker vi ikke å avslutte forhandlinger og eventuelle valg på lørdag, kan vi ha en del av søndagen i bakhånden. Møtet vil bli avholdt i et leid lokale i Oslo, og deltakerne må i prinsippet selv sørge for overnatting. I spesielle tilfelle kan arrangementskomitèen være behjelpelig med bestillinger/anbefalinger.

Eventuelt sosialt samvær på lørdagskvelden kommer vi tilbake til senere.

Det kan nok bli snakk om en viss landsmøteavgift (møtemateriell, leie av lokale etc.), men dette blir neppe de store summene.

Ingen komitè er særlig begeistret for overraskelser. Vi vil derfor ha beskjed fra de av dere (og det er alle abonnenter av "UFO") som kommer til landsmøtet. Denne beskjeden må vi ha skriftlig senest 14 dager før møtet. De påmeldte vil så få tilsendt nærmere opplysninger om landsmøtet.

Beskjeden sendes til

Hans Kr. Moe
Valdresgt. 15
0557 Oslo 5

Jeg kan også treffes på telefon 02-38 56 77. Får du ikke svar første gang, så prøv en gang til.

VELKOMMEN TIL LANDSMØTET 1988!

NY INTERNASJONAL VRI I UFO-SAKER

Som en oppfølging av artikkelen fra Timothy Goods bok som vi trykte tidligere her i bladet, har Finn W. Kalvik oversatt det følgende fra det danske "UFO-KONTAKT" (nr. 2/88):

Etter offentliggjørelsen av en rapport fra 1947, som omhandler et havareert UFO i det sørvestlige USA, går bølgene meget høyt internasjonalt, og det er ennå ikke - langt fra ennå - avklart om det er tale om et ekte eller et plassert dokument.

Dokumentet ble først offentliggjort av vår engelske samarbeidskontakt Timothy Good i hans bok "Den verdensomspennende taushetsgruppe", og samtidig omtalte London-avisen The Observer den 31. mai 1987 hele rapporten, og allverdens aviser refererte den. Uavhengig av Timothy Good og med opprinnelse i en helt annen kilde, fremkom den amerikanske forsker William L. Moore omtrent samtidig med den samme rapporten, som går under betegnelsen "MAJESTIC-12" (også kalt Majic 12 eller Mj-12), men nå er "fanden løs"!

Alle de kjære UFO-motstandere over hele verden - og dem er det mange av (også i Norden) - fnyser indignert og utbryter: "Dette er svindel!" Dette skyldes i første omgang at UFO-saken etterhånden har fått et slikt omfang at deres ensrettede hjerner ikke kan følge med, og for det annet at det godt kan være en berettiget tvil om dokumentets "ekthet". Når jeg skriver ekthet i anførsel, så er det fordi dokumentet helt sikkert stammer fra de kilder det angir, men at det kan være plassert med et eller annet formål som kan gå ut på å la disse opplysninger komme frem, men samtidig sørge for at det er så megen tvil om dokumentets opprinnelse at myndighetene bak det har ryggen fri.

Men les nå det følgende med det i tankene at dette kun er begynnelsen til et eller annet - kanskje begynnelsen til en ny politikk. Vil du være helt up to date, så les meget omhyggelig - det gjemmer seg mye interessant i dette stoffet.

HC

Helena Øre, Nese og Halsklinikk
W. J. Simic, M.D. - J.A. Marcel, M.D.
905 Helena Avenue, Helena, Montana 59601

Hr. Lee Graham
526 W. Maple
Monrovia, Calif. 910116

21. oktober 1981

Kjære herr Graham!

Takk for Deres forespørsel om den sist utkomne bok om Flygende Tallerkner. Jeg vil gjerne besvare Deres spørsmål, slik jeg oppfatter situasjonen. I Deres første spørsmål spør De om det ifølge min oppfattelse var vrakgods av det som dengang var kjent som en Flygende Tallerken jeg så deler av? Jeg kan kun svare at krasjet og restene av det jeg kom til å se, har etterlatt et bilde i min hukommelse som aldri kan slettes.

For tiden blir jeg utdannet til militærlege i Hærens Flyheimevern og har vært med på å undersøke restene av mange ordinære fly som har krasjet, og det jeg så i 1947 var helt forskjellig fra de vrakrester jeg har undersøkt fra vanlige fly. Dette fartøyet var ikke alminnelig i ordets egenlige forstand, ettersom vrakdelene fra det sannsynligvis var fra det som dengang var kjent som en Flygende Tallerken, og som tilsynelatende var blitt utsatt for en belastning den ikke var bygget for.

Jeg baserer dette på det faktum at mange av restene, inklusive stykker av eye-beam, var påført merkelige hieroglyfiske tegn tvers over innsiden. For meg å se dengang var symbolene ikke avledet fra det greske eller russiske alfabet, og de var heller ikke av egyptisk opprinnelse.

Resten av vrakdelene ble bare beskrevet som værende intetsigende metallrester, eller bare forrevne rester, men det var et rimelig antall av eye-beam-deler bevart. Det ble ikke på noe tidspunkt sett elektroniske deler. Jeg så bare en mindre del av delene på havaristedet.

Deres andre spørsmål vedrører hva jeg mener om Doktrine A. Denne doktrinen ser ut til å være spesielt interessant, men p.g.a. manglende bekreftelse blir den ikke dokumentert.

Spørsmål nr. 3 - Om jeg tror at vår regjering har i eie rester av krasjede UFO'er, og hvorfor føler jeg at de stadig tilbakeholder beviser? Svaret er at jeg vet at rester fra denne nedstyrtningen oppbevares et eller annet sted, såvidt jeg vet på Wright-Patterson flybase, og finnes det kun en enkelt vrakdel, finnes det sannsynligvis flere. Jeg har en fornemmelse av at de ikke føler at det er reelle beviser for noe som helst ualminnelig luftfartøy, og at det hele derfor rolig kan henføres under svindel og livlig fantgasi, men regner likevel med at en sannsynlig forklaring er at bevismaterialet er ekte, og at de ikke vil at "denne fryktelige sannhet" skal slippe ut, for at den ikke skal fremkalle et verdensomspennende hysteri i likhet med det som oppsto da Orson Welles i 1930-årene utsendte sin science fiction over radioen om en invasjon fra Mars.

Spørsmål nr. 4 - Har jeg adressen hvor De kan finne min far? Ja, jeg har snakket med ham om Deres anmodning, og han vil gjerne snakke med Dem og drøfte dette med Dem hvis De er vitenskapelig interessert i det. Mine foreldres adresse er Hr. og fru Jesse A. Marcel rfd5, Box 330 Ozia Street - Skyline Drive, Houma, Louisiana 70360.

Deres hengivne
J. A. Marcel, M.D.

Bemerkninger fra ICUFON:

J. A. Marcel er sønn av major (senere oberstløytnant) Jesse A. Marcel, S-2 (etterretningsoffiser), Roswell Army Air Base, 1947. Major Marcel sto i spissen for den undersøkelseskommisjonen som i juli 1947 tok vare på de første vrakdeler fra det som så ut til å være et UFO-krasj. (Denne erklæringen er tatt fra RAAF (Roswell Army Air Force) årbok 1947 - tilveiebrakt av Walter Haut.)

Man kan undre seg over hvordan legen J. A. Marcel, som på det tidspunkt hvor han skriver dette brevet er under utdanning som militærlege, kan ha vært vitne til denne tildragelse han skildrer, og som foregikk helt tilbake i 1947.

Da han i dag er etablert spesiallege er han ikke helt ung, og det kan tenkes at han må ha vært tenåringsdengang. Hvordan en gutt så har fått adgang til et så superhemmelig foretagende er det litt vanskelig å forstå. Men forklaringen ligger kanskje i at hans far var leder for prosjektet, og at man på det tidspunkt ikke kunne overskue konsekvensene av hva det var man hadde å gjøre med.

Nøkkelen til dette spørsmålet synes å finne i den - i innledningen - omtalte bok, hvis tittel dog ikke nevnes, og som jeg ennå ikke har hatt mulighet or å lese.

HC

VIKTIG BREV I MJ-12 SAKEN

Linda Moulton Howe
3208 Aest Fremont Dr.,
Littleton, Colorado.

Film og Video Produksjon
Forfatter, direktør,
producer og redaktør

12. oktober 1987

Barry Greenwood, redaktør
Larry Fawcett, utgiver
"Just Cause"
P.O.Box 176
Stoneham, Mass. 02180

Kjære Barry og Larry!

Dette brev er ment som en oppfølging av avsnittet i det siste nummer av Just Cause, nr. 13, sept. 1987 side 8, om min og andres mottatte opplysninger fra AFOSIs spesialagent, Richard Doty.

(1) "Majestic" er ikke den eneste referanse jeg har hørt i forbindelse med den spesielle undersøkelsesgruppen, som er kjent som Mj-12. Jeg har også hørt "Majority", "Majic", "The Club", "The Committee" og "54/12". Brevnummerkombinasjoner finnes hos engelske og andre etterretningsorganisasjoner ved langtids anvendelse som nøytrale titler for følsomme emner. Forvirringen med de forskjellige navn kan være et annet resultat av den misinformasjon og informasjonsfølgingsplan som Mj-12 anvendte helt fra 1940-årene for å kunne manipulere og forvirre folk som forsøkte seg på UFO-forskning.

(2) Den nordiske type rommennesker eller "de blonde" kjente jeg som "de store" i motsetning til de små "grå" eller "små vesener". (Jeg tror nok betegnelsen "de høye" ble anvendt av Paul Bennewitz fra Albuquerque.)

(3) Mitt møte med hr. Doty fant sted i april 1983 - ikke 1984. Stedet var flyvåpnets kontor for særlige undersøkelser (Airforce Office of Special Investigations - AFOSI) på Kirtland flybase, Albuquerque i New Mexico. Den var dengang kjent som AFOSI-område nr. 17. Senere ble det endret til AFOSI-område nr. 14-06.

Hr. Doty la frem en identifikasjon som viste at han het Richard Doty, Special Agent (SA) ved flyvåpnets kontor for spesielle undersøkelser. Dette korresponderte med tittelen og underskriften på det nå meget kjente Kirtland AFOSI-dokumentet fra 1980 vedørende UFO-enes inntrenging på Nanzano-oppbevaringsstedet for atomvåpen i Coyote Canyon ved Kirtland.

I begynnelsen av 1983 arbeidet jeg på utkastet til et dokument om UFO-fenomenet for Home Box Office (HBO). Møtet med agent Doty var tilrettelagt av Peter Gersten, New Yorker-advokaten, som på dette tidspunkt jobbet for "Citizens Against UFO Secrecy" (CAUS) som Deres publikasjon representerer. Advokat Gersten hadde hatt møte med Richard Doty og forfatter, FOCUS-utgiver William L. Moore i Albuquerque den 10. januar 1983. Jeg forstår at advokat Gersten også møttes privat med agent Doty dagen etter. Hr. Gersten fortalte meg at Richard Doty hadde opplysninger om Ellsworth UFO-landingen i 1977 eller 1978 (varierer med kildene). Hr. Gersten sa at agent Doty var villig til å snakke med meg om Ellsworth, og det fant sted et møte på AFOSIs kontor på Kirtland flybase i Albuquerque, New Mexico.

I samtalens løp overrakte agent Doty meg noen maskinskrevne sider med den enkle tittel "Briefing-materiale til De Forenede Staters president" om emnet Uidentifiserte Flygende Objekter (UFO). Der var ingen henvisning til en navngitt president, og jeg kan heller ikke huske en bestemt dato. Agent Doty fortalte at han av sine overordnede var bedt om å vise meg briefing-materialet, slik at jeg kunne stille spørsmål, men ikke ta notater. Innholdet beskrev en rekke havarte UFO'er i nærheten av Aztec og Roswell i New Mexico, Kingman i Arizona og en nedstyrtning i Mexico.

Likene fra de havarte fartøyene var tatt hånd om og bragt til laboratorier for videre undersøkelser. Briefing-materialet beskrev også opplysninger om direkte samtaler med "De Grå" om deres overjordiske intervensjon og manipulasjon med vår menneskerases biologiske, sosiale og religiøse utvikling.

Materialet skisserte regjeringens anstrengelser siden 40-årene med å fastslå opprinnelsen og naturen av, og motivene for, de utenomjordiske besøkende gjennom project SIGN, GRUDGE, GLEEN, PAUNCE, Blue Book og andre - konkluderte med noen igangværende prosjekter som SIGMA, som vedrørte kommunikasjon med romvesener, SNOWBIRD, som vedrører de besøkjendes teknologi og arbeidet med å prøve å få et slikt objekt til å fly, AQUARIUS, som vedrører den samlede forskning og kontaktprogrammet med romvesener - og et "lukket" prosjekt med et navn i likhet med GARNET, som vedrørte de rombesøkendes forbindelse med menneskets utvikling.

Agent Doty sa at de hadde vist meg briefing-materialet fordi regjeringen hadde planer om å frigi til meg adskillige tusen fot farge- og svart/hvit film, opptatt mellom 1947 og 1964, og som viste havarte UFO'er og ikke-jordiske lik. Dette skulle betraktes som historisk materiale, som kunne vedlegges BHOs dokumentariske materiale, støttet av en offisiell regjeringsbekreftelse. Benevnelsen "EBE" ble også anvendt til å beskrive "De Grå" - et regjeringssakronym for "utenomjordiske biologiske vesener". Agent Doty sa videre at jeg ville bli kontaktet av andre vedrørende sikkerheten og filmarbeidet av det historiske materialet.

Jeg kontaktet lederen av dokumentaravdelingen ved HBO, og fortalte henne om møtet og den forventede frigjørelse av regjeringsfilmene. Hun og jeg ble enige om at en total taushet var nødvendig inntil film, fotos eller andre dokumenter var levert.

Omkring slutten av mai fikk jeg av Doty vite at det historiske UFO-materialet ikke ville bli frigitt før senere på grunn av noen "politiske forsinkelser". Han nevnte også at han nå var offisielt ute av filmprosjektet, men at andre ville fortsette med å kontakte meg. Uten de forventede filmer, eller i det minste offisielle og underskrevne brev med omtale av filmenes frigjørelse, besluttet HBO dessverre at dokumentarproduksjonsfasen ikke skulle fortsette. Denne avgjørelsen var kanskje nettopp hva regjeringen var ute etter å fremprovosere.

Jeg hadde tidligere produsert "En merkelig høst" - en 77 minutters dokumentarfilm om dyreskamferings-mysteriet for selskapet CBS i Denver. Denne filmen inneholdt mange førstehånds utsagn, som pekte på forbindelsen med glødende tallerkner og/eller trefots merker på de gressmarkene hvor skamferte dyr var funnet i mange av tilfellene fra 1970-årene og avtagende i antall gjennom 1980-årene i geografiske områder så forskjellige som Canada, USA, Syd-Amerika, visse deler av Europa (hvor amerikanerne har baser-HC) og Kanariøyene. Det så for meg ut som at mine dokumentarfilmer i perioden 1983 og 1984 "foruroliget" noen regjeringsfolk, som ikke ønsket at UFO'er og dyreskamferinger ble slått i hartkorn overfor offentligheten. Derfor er det en logisk slutning at Mj-12 ikke ønsket at den samme filmprodusenten som produserte "En merkelig høst" skulle fokusere på UFO-fenomenet for et nasjonalt TV-publikum.

Til tross for HBOs beslutning, var det andre kontakter til meg om Mj-12s ønske om å frigi noe av det historiske UFO-materialet for en dokumentarutsendelse - kanskje på PBS. Men det ble aldri frigitt noen film til meg, og jeg har ikke noe kjennskap til AFOSIs spesialagent Richard Dotys spesifikke UFO-arbeide eller kontakter med andre forskere i tiden etter sommeren 1983.

Det bør nevnes at den californiske film- og Tv-produsenten Robert Emenegger i et radioprogram i november 1975 i Houston, Texas, fortalte intervjueren Frank Haley at en annen regjeringsfrigjørelse av UFO-materialer var lovet i begynnelsen av 1970-årene. Emenegger arbeidet hos Sandler Film i Los Angeles på en dokumentarfilm med tittelen "UFO'er: Fortid, Nåtid og Fremtid" under medvirkning av nå avdøde Rod Sterling. Emenegger og Sandler var blitt lovet at historisk materiale av en UFO-landing på Holloman Flybase (Hangar 12 - HC) kunne komme med i dokumentarfilmen ved en landsdekkende utsendelse i 1974. Dette materialet ble også holdt tilbake.

Jeg ble for mitt vedkommende (etterhvert) ikke i tvil om tilstedeværelsen av en usynlig og meget maktfull regjeringsgruppe som beskjeftiger seg med visitorer fra rommet, kommunikasjon, forskning og biologisk utvikling - enten de kalles Mj-12, 54/12 eller hvilket som helst annet navn. Dens viktigste oppgave var å beslaglegge og undersøke de havarerte UFO-ene og ikke-jordiske lik i 1940-årene.

Nå i 1987 har Mj-12 stadig problemer, er forvirret og i konflikt med seg selv om konsekvensene av de fremmede besøkendes tilstede-

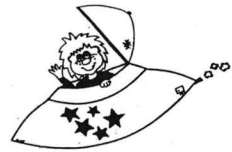
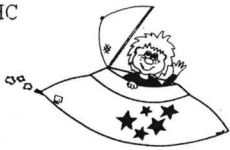
værelse på vår planet. Eller vet de at vi nærmer oss avslutningen av en eller annen slags jordisk syklus, påført oss utenfra, og som permanent vil endre alles skjebner? Hvis det er tilfelle, så har Mj-12 kanskje besluttet at offentlig uvitenhet om sannheten tross alt er en økonomisk og offentlig lykke inntil ?

Med vennlig hilsen
Linda M. Howe

"Just Cause"-redaksjonens kommentarer:

Takk til Linda Howe som forteller oss om sine opplevelser med SA Doty. Som man kan se, har Mj-12 dype røtter, og det er en klar forbindelse mellom Doty og visse aspekter i Mj-12-beretningen. Inntil ganske nylig har forskjellige personer forsøkt å kontakte Doty på Kirtland Flybase i New Mexico. Selv om en Richard Doty tok telefonen, påsto han at han ikke var den Richard Doty. Er dette likevel den samme Doty - hvilket vi tror han er - unngår han klart, men klosset, å diskutere Mj-12. Igjen en merkelig adferd.

HC

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar
i SOLNA ASTRONOMISKA
FÖRENING. Innehåller
artiklar om astronomi,
ufo, mystik, parapsy-
kologi, arkeologi,
fortid mm. Medlems-
skap 125:- juniorer
och pensionärer 75:-.
Postgiro 475522-9.
Beställ provexemplar.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

STEMMER OG BILLEDER FRA DE "DØDE"

av Poul Gjerding

Mystiske stemmer på bånd, samtaler med avdøde, og nå også TV-billede ut av ingenting. Står vi overfor begynnelsen til direkte kommunikasjon mellom vår fysiske verden og de åndelige sfærer?

Svensken Claude Thorlin og hans kone Ellen: "Vårt båndmateriale utgjør et overveldende bevis for, at menneskets bevissthet fortsatt består etter kroppens død".

"DET HØRES PÅ JORDEN" -

Et stort antall mennesker over hele verden arbeider med å kontakte avdøde ved hjelp av tekniske apparaturer. De første forsøkene ble utført med vanlige båndopptakere, senere har man tatt mer avansert utstyr i bruk - radiosendere og mottakere, ultralydapparater samt diverse billedutstyr.

Et svensk ektepar, Ellen og Claude Thorlin, hørte for en del år siden om "ånderøster" på bånd. de kjøpte en båndopptaker og gikk i gang. I løpet av kort tid fikk de uforklarlige stemmer inn på sine bånd. Opptakelsene var av vekslende kvalitet. De var på ulike språk og ofte nesten uforståelige og ble ledsaget av støy og bankelyder. En dag hørte de en stemme si på en blanding av engelsk og tysk: "You are living in the darkness - die tote in the light". (Dere lever i mørkret - de døde i lyset.)

En dag var Thorlins invitert bort til en prest og hans søster for å fortelle om sine eksperimenter, og avspille noen av sine bånd. Like før de gikk, ville Claude sjekke sin båndspiller for å sikre seg at den var i orden. Da han avspilte båndet, hørte han noen som sa "Arvid". Først var det

omtrent som en sufflør som hvisket: "Si Arvid", så lød det "ARVID", og like etter; "Jeg lever! Jeg lever!" Straks etter hørtes en kvinnestemme som sa: "Det høres på Jorden!" Da han møtte presten, spurte vertinnen om de hadde tatt opp noen mystiske stemmer nylig. Claude bekreftet dette og fortalte at de for tre kvarter siden hadde hørt en mann som kalte seg for Arvid. Presten og hans søster ble ille til mote og opplyste at deres svoger Arvid døde for vel 14 dager siden. Han hadde alltid vært meget avvisende når de snakket om livet etter døden, og hadde ofte sagt: "Når man først er død, er man død!" Presten og hans søster hørte avspillingen og var overbevist om at det var et budskap fra deres Arvid.

PIONERARBEIDET -

Tanken om å kommunisere med avdøde personer ved hjelp av tekniske hjelpemidler er ikke ny. De tre store oppfinnere, Edison, Marconi og Tesla, prøvde alle i sine siste leveår å utvikle et apparat som kunne formidle forbindelse med de åndelige verdener.

I denne tidsperioden, første halvdel av vårt århundre, var spiritismen i rivende vekst, og radioteknikken utviklet seg med stormskritt. Det var derfor helt naturlig at mange mente at det kun var et teknisk utviklingsspørsmål å få kontakt med de åndelige verdener. Så vidt vi vet, lykkes det ikke for noen av dem.

I 1956 skjedde det imidlertid noe. Båndspilleren, som var oppfunnet under annen verdenskrig, var ved å bli allemannseie, og i California fikk to menn, fotografen Szalag og skribenten Bayless, stemmer inn på sine båndopptakere. Etter en del eksperimenter var de overbeviste om at det var stemmer fra avdøde personer. De offentliggjorde sine forsøk i en artikkel i det amerikanske bladet "Journal of the American Society for Psychical Research" i 1959, og deres oppdagelse fikk navnet "Electronic Voice Phenomenon" (elektroniske stemme-fenomen), forkortet EVP. Denne betegnelsen brukes nå over alt om avdødes stemmer på bånd.

I 1959 var en svensk kunstner og filmprodusent, Friedrich Jürgenson, ute i skogen for å ta opp fuglesang på bånd. Da han senere avspilte opptaket, var det uforklarlige stemmer mellom fuglesangen. En stemme sa på norsk: "Fuglestemmer i natten". En annen sa: "Friedrich, du blir iakttatt". Noen uker senere fikk han en kjent stemme inn på et av sine bånd, idet han hørte sin avdøde mor si: "Friedel, min lille Friedel, kan du høre meg?" Jürgenson fortsatte sine eksperimenter og utga i 1964 en bok om disse.

En tysk psykolog, dr. Konstantin Raudive, leste boken. Han besøkte Jürgenson i Sverige og ble grepet av tanken om kommunikasjon med de avdøde. Han arbeidet hardt i tre måneder med sin båndspiller og var nær ved å oppgi det hele. Litt

bitter bemerket han en dag at vesenene på den andre siden sannsynligvis også hadde begrensede muligheter. Umiddelbart etter hørte han en stemme på båndet som på lettisk hvisket: "Det er korrekt". Raudive utga en bok i 1968 om sine eksperimenter, og hadde da samlet over 70.000 setninger på båndene.

HJELP FRA EN DØD RADIOAMATØR

Mange mennesker rundt om i Europa og Amerika gikk i gang med å oppta åndestemmer, og en felles linje viste seg. Noen ganske få fikk stemmer på båndet med det samme, men som regel måtte man arbeide lenge og energisk før det skjedde noe. Man fikk korte setninger uten innbyrdes forbindelse, ofte meget utydelige og på forskjellige språk. Kun sjelden fikk man svar på direkte spørsmål.

I USA begynte oppfinneren George Meek, sammen med en kollega, i 1971 å ta opp åndestemmer på bånd etter samme metoder som man anvendte i Europa. Etter noen års forsøk ble Meek klar over at skulle man videre, måtte det mer avansert utstyr til, og han besluttet å søke hjelp. Meek fant en elektrotekniker, William J. O'Neil, som hadde clairvoyante og clairaudente evner (klarsyn og klarhørsel). Via disse evnene lykkes det O'Neil å komme i forbindelse med en person som kalte seg dr. Nick.

George W. Meek, North Carolina, forsker i elektronisk kommunikasjon med andre bevissthetsplan.

Dr. Nick fortalte at han hadde vært død i fem år, og at han hadde vært lege og dessuten radioamatør, så han hadde greie på elektronikk.

Dr. Nick foreslo at man i stedet for å bruke båndopptaker og diverse former for støy, skulle montere et elektronisk anlegg, som kunne utsende forskjellige toner i det hørbare området. Disse toner skulle tjene som energikilde for dr. Nicks åndelige stemmer, slik at de kunne anta en fysisk form som kunne oppfanges av det menneskelige øre, og av en båndspiller.

Dr. Nicks forslag passet godt sammen med EVP-forskernes iaktakelse av at EVP-stemmer oftest kun kunne høres når det var mulighet for at de kunne "stjele" fysisk energi fra en eller annen form for bakgrunnsstøy som f.eks. rennende vann, radiostøy, sang og musikk.

O'Neil gikk i gang med å montere utstyret som dr. Nick hadde foreslått, og den 27. oktober 1977 hørtes dr. Nicks stemme for første gang i fysisk form i O'Neils enkle laboratorium. Den lød svak og robotaktig gjennom den høye bakgrunnsstøyen, men dr. Nick foreslo forskjellige forbedringer, og etter hånden ble gjengivelsene bedre.

SPIRICOM - ET GJENNOMBRUDD -

Senere kom O'Neil i kontakt med en annen avdød person, som opplyste at han het Georges Jeffries Mueller, og i motsetning til dr. Nick hadde han ikke noe i mot å opplyse personlige detaljer. Hver gang O'Neil hadde spurt dr. Nick om hans fulle navn, hvor han hadde levd osv., hadde han svart at det var uten betydning.

Men Mueller oppga bl.a. sitt trygdekassenummer, og det lyktes forskerne å oppspore hans familie og å få lov til å se hans dødsattest. Familien

bekreftet Muellers opplysninger, så det var ingen tvil om at den nye kontakten virkelig var fysikeren Mueller, som døde i 1967.

Ved Muellers hjelp fikk O'Neil sitt anlegg adskillig forbedret, og man fikk forbindelse med andre avdøde personer. Det nye apparaturet fikk navnet **SPIRICOM**, en sammentrekning av spirit (ånd) og kommunikasjon.

Samtalene med avdøde Mueller var av og til en frustrerende opplevelse for O'Neil, idet forbindelsen ofte var avbrutt i dager og uker. Mueller unnskyldte seg med at på det åndelige plan er det ingen tidsfornekkelse.

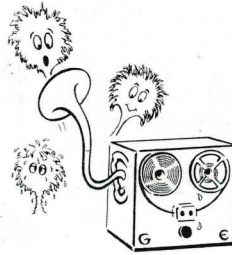
Da lydforbindelsen var i orden, begynte O'Neil og Mueller å konstruere et apparat til billedforbindelse, som de kalte **VIDEOCOM**.

Mueller omtalte flere ganger boken "Introduction to Electronics" som han hadde skrevet i 1947, og bad O'Neil om å få tak i den. O'Neil arbeidet nå uavbrutt på prosjektet, finansiert av oppfinneren George Meek og andre, som dannet organisasjonen **METAscience Foundation**, til utforskning av åndelige fenomener.

Det lyktes å få forbindelse med flere kjente personligheter i den åndelige verden, bl.a. Sir William Crookes, en berømt engelsk fysiker, som døde i 1919 i en alder av 87 år. Sir William var - mens han levde - overbevist spiritist, og hadde arbeidet meget med forbindelsen mellom denne verden og den neste. Sir William uttrykte stor glede over at det var lyktes å skape en teknisk forbindelse mellom det jordiske og de åndelige verdener.

Også andre avdøde spiritister meldte seg over Spiricomanlegget. De hadde tilsynelatende tilbrakt tiden siden de døde med å søke kontakt til spiritistiske kretser her på Jorden. Mueller fortalte at han kun hadde kort tid tilbake på -

som han sa - sitt nåværende nivå. Snart ville han bevege seg høyere opp i de åndelige verdener, og han ville ikke lenger komme i kontakt med Jorden. Det viste seg å være riktig - siden 1982 har Spiricom vært taus.

Meek klarte omsider i 1981 å finne Muellers bok, som viste seg å være utgitt av den amerikanske hær, som en slags lærebok i elektronikk. I boken forteller Mueller om hvordan forskerne i slutten av 1800-tallet trodde at alt nå var oppfunnet, og at de kjente verden til bunns, men at der tok de feil.

Spesielt forteller Mueller om utforskningen av frekvensspektret fra hørbar lyd og ultralyd til de forskjellige radiobølger, infrarødt, synlig og ultrafiolett lys, røntgen- og gammastråling, og de kosmiske energier. Han forutsier at menneskene nå står like på terskelen til forståelsen av denne nye verden av svingninger og bølger, og at man fremover vil oppnå nye og fantastiske resultater. Gjennom Spiricomapparatet hadde Mueller fortalt at mange oppfinnelser avgjøres på åndelig plan og meddeles jordiske oppfinnere som glimt eller intuitive opplevelser.

FOR DE TEKNISK INTERESSERTE

De avdøde befinner seg på et ikke-fysisk nivå og kan derfor ikke tale direkte til oss, men må modulere deres ikke-fysiske stemmer inn på en eller annen form for jordisk energi eller bæreølge. En dansk ingeniør og EVP-forsker forteller hvordan han i begynnelsen simpelt hen brukte rislende vann som bakgrunnsstøy; Han anbragte sin båndopptakermikrofon ved siden av en åpen vannkran. Etter tre ukers daglige forsøk, fikk han de første stemmer inn på båndet.

Han taper nå bakgrunnsstøy fra en radio, især AM-stasjoner på mellombølgen som sender på slaviske språk har vist seg å være brukbare. Bakgrunnsstøyen moduleres inn på en krystallstyrt dobbeltsidig bånd-sender med liten effekt. Senderen kan så avlyttes på en annen AM-mottaker. Senderfrekvensen er ikke kritisk og kan ligge hvor som helst i lang- eller mellombølgebåndet etter hvilke krystaller man har til disposisjon. Andre stemmeforskere har prøvd med "hvit støy" (støy av alle frekvenser), eller med en kombinasjon av mange forskjellige toner, både hørbare og i ultralydområdet. Det er også grupper som videre bruker lys av forskjellige frekvenser, både synlig og ultrafiolett.

Prøv selv, men forvent ikke noe umiddelbart resultat. Det skal arbeides med saken! Vi hører gjerne fra deg hvis du får resultater.

Henri Sainte-Claire Deville som ung
-ifølge "Teknikeren".

"JEG ER IKKE ET MENNESKE" -

Adskillige enkeltpersoner, grupper og foreninger arbeider i dag med å etablere elektronisk forbindelse til de åndelige verdener. Tyskeren Hans Otto König har prestert å få demonstrert sitt utstyr i en direkte utsendelse over Radio Luxembourg, under kontroll av teknikere. Stemmene ga sammenhengende meddelelser.

En tysk EVP-forsker, Klaus Schreiber, fikk meddelelser fra sin avdøde datter inn på bånd, og han påstår at han kan gjenkjenne datterens stemme. Han arbeidet videre, og det lyktes ham til slutt å få et bilde av datteren frem på sitt videoutstyr.

Våren 1987 ble det fortalt i nyhetsbrevet fra METAscience Foundation om ekteparet H-F i Luxembourg, som etter en del års EVP-forsøk har fått bemerkelsesverdige resultater. En stemme har identifisert seg selv som Konstantin Raudive, EVP-pioneren, som døde i 1974. Denne stemmen kommer med åndelige budskaper og andre meget informative meddelelser på opp til 300 ord. Raudives forhen-værende sekretær mener klart å kunne gjenkjenne hans personlige stil.

Sainte-Claire Deville

[kl're] (Henri-Etienne)
chimiste français, né
aux Antilles, m. a
Boulogne - sur - Seine
(1818-1881); auteur de la théorie de la
dissociation et de beaux travaux sur la
chimie des métaux.

Fra et fransk leksikon fra 1920.

En annen ofte tilbakevendende stemme hos H-F kaller seg "Tekniker", og beskriver seg selv slik: "Jeg er ikke et menneske. Jeg har aldri vært inkarnert. Jeg er ikke, og har aldri vært et dyr. Jeg er ikke energi og ikke et lysvesen. Jeg var, og er, et overmenneskelig vesen og kompetent for planeten Jorden!"

"Teknikeren" har en forbløffende vitenskapelig og teknisk viten, som noen ganger overstiger de jordiske lytteres fatteevne. Som svar på spørsmål kommer lange utredninger - og det er på flytende tysk, engelsk, fransk eller russisk.

Ved hjelp av "Teknikerens" detaljerte anvisninger kunne H-F forbedre sine apparaturer, som de kaller Eurosignal Bridge, ESB, så forståelsen er klart bedre og bakgrunnsstøyen mindre. Dette apparatet har vært demonstrert offentlig, og en professor ved en vesttysk teknisk høyskole har utarbeidet en kort teknisk beskrivelse (fåes fra METAscience Foundation for 4 dollar).

Også et helt nytt system, GA-1, har "Teknikeren" gitt instruksjon om. GA står for Gegensprech-Anlage, altså et anlegg til toveiskommunikasjon. Det har inntil videre bare kunnet brukes av et begrenset antall personer, og kun i opptil 10 minutter, så avbrytes kontakten p.g.a. "energibrist" som de ikke-fysiske vesener kaller det. Hvordan GA-1 og ESB egentlig virker, kan man ikke forklare ut fra vår nåværende viten.

TV FRA "DET 3. NIVÅ" -

Den 20. april 1987 ga "Teknikeren" anvisninger til H-F og deres medarbeidere om et forsøk med TV-billeder fra "det tredje nivå". Et av de første billeder var et ansikt av en ung kvinne, som senere viste seg å være grunnleggeren av den tyske forening for EVP. I to billedserier fremkom nå

diverse landskapsbilleder med og uten personer, en kvinne som kommer opp fra sjøen, en "planetoppgang" og en rekke dyrebilleder. "Teknikeren" kommenterte samme dag alle bildene og navnga kvinnen.

Det anvendte TV var et gammelt svart-hvitt apparat, innstilt på UHF-kanal 35. Det var ikke tilsluttet antenne, kun nettet. Dessuten var det en kabel til et høyttaleranlegg.

Den 2. mai hørtes over ESB-anlegget: "Jeg er Henri Sainte-Claire Deville. Jeg er medlem av..." (en åndelig gruppe som George Meek mener å ha kontakt med). Deretter fulgte et vitenskapelig foredrag om tid og energi i kosmos.

Få dager tidligere ble det mottatt et TV-bilde av en mann, som "Teknikeren" nå identifiserte som Deville, en fransk kjemiprofessor. At tale og bilde ikke ble mottatt samtidig kan skyldes at den ikke-fysiske side av livet ikke kjenner til tid.

En ung kvinne stiger opp av bølgene på en strand og sender fotografen et fingerkys -men hvem og hvor er det?

HVA SKAL MAN TRO? -

Den alminnelige forklaring på EVP fra skeptikernes side - og heriblant finnes en del parapsykologer - er at det er tale om bedrag, bevisst eller ubevisst. Ønsketenkning og overfortolkning av teknisk uvitende personer - altså selvsuggesjon. Hva som høres er rester av tidligere innspillinger på båndet, eller deler av vanlige radiosendinger. Denne forklaringen holder dog ikke i de tilfeller hvor stemmene velger språk etter de tilstedeværende, og kommer med personlige kommentarer til dem, noen ganger om forhold som vertsfolkene rimeligvis ikke kan vite om.

En annen ofte fremlagt forklaring er, at stemmene kommer fra "det ubevisste", og at de tilstedeværende altså fungerer som "buktalere" for en ukjent side av dem selv. Men det er jo å forklare ett ukjent fenomen med et annet.

Sikkert er det nok, at medialitet, altså psykiske evner hos de tilstedeværende, i flere tilfeller har hatt betydning, f.eks. hos O'Neil (Spiricom). Det forklarer kanskje hvorfor de strengt vitenskapelige laboratorieforsøk ikke har lyktes.

Et nydelig fjellandskap - ifølge "Teknikeren" et "testbilde" fra et astralt plan.

Forskerne tror dessuten at de kan være nøytrale iakttakere, men i virkeligheten kreves det lang tids ihrdig arbeid og engasjement.

Hvilken forklaring man enn velger, avhenger i siste instans av ens eget livssyn. Hvis man er innstilt på et ikke-fysisk liv, kan man betrakte disse fenomener som kommunikasjon med andre eksistensplan. En side av livet som vi ennå ikke har opplevd for mye av. For mange forskere er formålet med disse eksperimentene nettopp å utforske livets ukjente sider for å forstå vårt liv bedre. EVP-forskningen er en av brikkene i dette puslespillet, som en dag vil gi oss et samlet bilde av "livsmysteriet" - og for noen kanskje nettopp den brikken som gir en aksept av livet etter "døden" og derved et helt nytt livssyn.

Kilde: **Nyt Aspekt** nr. 3/88

Oversatt av **Walter**

Adresser:

METAscience Foundation,
P.O.Box 737, Franklin,
N.C. 28734, USA.
Utgir nyhetsbrevet Unlimited
Horizons, samt div. materialer.

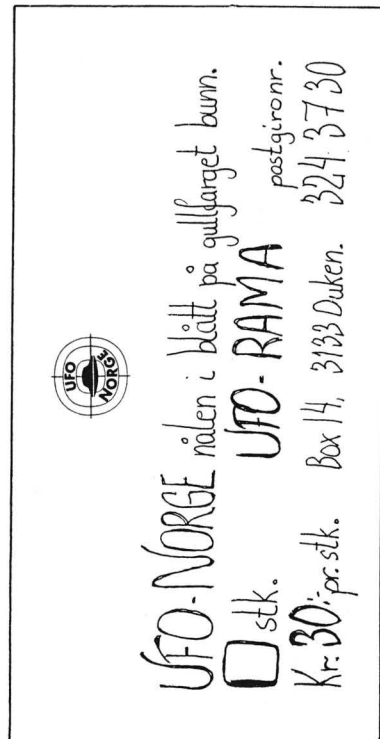
Cercle d'Etudes sur la Trans-
communication, B.P. 2,
L-5887 Hesperange, Luxembourg.
Medlemskap koster DM 25, og
man vil da motta deres nyhets-
blad (på tysk).

Litteratur:

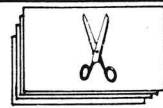
"The Ghost of 29 megacycles"
av John G. Fuller (New American
Library).

"Rösterna från rymden" (Saxon
og Lindströms 1964) og "Radio-
och mikrofonkontakt med de
döda" (Nybloms 1968), begge av
Friedrich Jürgenson.

"De döde talar på bånd" av
Claude Thorlin (Larson 1972).

PRESSEKLIPP

JANUAR

Sveitseren Eduard Meier skulle de fleste aktive UFO'loger ha hørt om. Han påstår å ha kontakt med vesener fra stjernehopen Pleiadene - også kalt Syvstjernen, som er lett synlig fra Jorden. Disse vesener besøker Jorden i romskip, hevder Meier.

Vi Menn forteller i nr. 1 at en skolelærer fra Østerrike, Guido Moosbrugger og Hans Schutzback, en kjentmann i traktene, hadde blitt ført sammen pga dette. Meier hadde allerede vist Moosbrugger bildene av romskipet fra Pleiadene. Nå var de på vei ut i skogen. Meier kjørte moped, til tross for at han bare har en arm. De to andre fulgte ham i bil.

Meier gjorde tegn til at de skulle stanse ute på et jorde og forsvant selv inn i skogen. En stund senere kom han tilbake og sa at han hadde hatt kontakt med **SEMJASE**, et kvinnelig vesen som Meier hadde hatt møter med før.

Mens Meier var borte så de to mennene i bilen en ildrød skive, "stor som frontlyset på en bil fra 100 meters avstand" over tretoppene, kanskje tre kilometer borte. Skiven beveget seg frem og tilbake før den forsvant. Men da kom en roterende sølvball til syne, og like etter to mindre gjenstander rett under den. Det dannet seg en dråpe e.l. under den største ballen og den løste seg fra ballen og forsvant i skogen. Deretter ble alle lysene plutselig borte.

Men like etter kom den samme skiven til syne igjen, større

og nærmere denne gangen. Den var synlig noen sekunder og løste seg så brått opp i ingenting, så det ut som.

Moosbrugger var stum av opphisselse. Han skulle ønske han hadde hatt kamera meg seg - og tre uker senere var han på plass igjen i Hinwill, denne gangen med et kamera med telelinse. Det lykket ham å få tatt et bilde av den røde skiven, og mens han stod bøyd over kameraet, som stod på et stativ, kom en sølvblank - og en tredje skive flygende høyt over skogen. Den ga fra seg et intenst lys og det falt liksom et glitrende regn fra den. Også denne skiven klarte Moosbrugger å fange på filmrullen. Meier erklarte etterpå at det var den 55. gangen han hadde kontakt med de besøkende fra Pleiadene.

Tilfellet Meier var gjenstand for het debatt på en kongress i England nylig. Og slik ble den utrolige historien presentert:

Meier lever i et lite hus i Hinwill, sammen med en gresk kvinne og deres tre barn. Han er som nevnt ufør og har en liten trygd. Det var ingenting spesielt med ham, bortsett fra en livlig fantasi, og han hadde et godt ord på seg i landsbyen, helt til 1975... Det begynte den 28. januar. Uten å si noe til kona, tok han moped og forsvant ut i skogen. Han sa heller ikke noe da han kom tilbake. Dette gjentok seg gang på gang utover vinteren. Folk i landsbyen kunne se ham på bakketopper der han studerte himmelen gjennom kikkert i timevis.

Men en dag ba han kona se på noen bilder han hadde tatt. Litt senere viste han dem til en venn. Det var begynnelsen. Bildene viste noen merkelige, lysende gjenstander som svevde over tretoppene i traktene utenfor Hinwill. Det tok ikke lang tid før de første journalistene og andre nysgjerrige fant veien til Hinwill, hvor det aldri hadde skjedd noe spennende før.

Gary Kinder, en undersøkende journalist, som har brukt tre år på å studere Meier-saken, begynte som vantro. Nå er han overbevist om at UFO'er eksisterer. Når det gjelder Meier-affæren er han åpen; Hovedsaken er at ingen eksperter kan gi klare svar - og ingen har kunnet bevise at Meier farer med fanteri. Meier selv lever utenfor Hinwill også i dag, og får fremdeles besøk. Men han er blitt lei og trett. Han påstår at han stadig har kontakt med Pleiade-vesenene, men at det blir sjeldnere og sjeldnere.

Nøkterne eksperter tror i dag at gåten aldri kommer til å bli fullstendig løst. Men alle er enige om at Eduard Meier er det mest troverdige UFO-vitne til nå.

VALDRES

Valdres forteller at en mann på Marsteinhøgda mandag kveld så noe han var sikker på måtte være et UFO. I ca. 20 sekunder så han et kjempestort lys over Leirin. Størrelsen ble anslått til et vanlig hus, og gjenstanden strålte ut et neon-aktig lys. Plutselig ble lyset redusert til et lite punkt. Lyset beveget seg sakte. Dette skjedde like før halv ni om kvelden, og det var litt dis i høyden.

Jan Martin Pedersen i tårnet på Fagernes Lufthavn sier at der var ingen på jobb etter klokken syv.

Flere har sett Leirin-UFO'et, skriver avisen dagen etter. Harry Nilsen på Fagernes var på vei hjem etter arbeid ved halv ni-tiden om kvelden da han fikk se en stor, lysende kule over området mellom Marsteinhøgda og Ranheimsbygda. I 8-10 sekunder så han den store gjenstanden sakte, men med jevn hastighet, flytte seg østover for å forsvinne som en liten lysende prikk i disen. Da han oppdaget gjenstanden, stoppet han bilen og gikk ut, men han hørte ingen lyd fra den kuleformede gjenstanden. Men han så at det strålte lys ut fra undersiden av kulen - omtrent som på en julestjerne. Han la videre merke til at dette som lyste så kraftig holdt seg like over bakken, og at det var en stor gjenstand. I Øystre Slidre ble trolig det samme observert av et annet vitne. Det var et lite lys, som en prikk, som beveget seg sakte østover fra området over Fagernes. Han hørte heller ingen lyd.

Et ektepar i Ulnes så et uforklarlig lys over Hippiesbygda søndag i 17-tiden, forteller avisen den 12. Samme adferdsmønster som observasjonen over Ranheimsbygda sist mandag. Ekteparet betraktet lyset mellom fem og ti minutter, dels med kikkert. Det hadde en enorm lysstyrke, med et gulaktig skjær. Størrelsen og lysstyrket kunne være omlag ti ganger større enn en vanlig stjerne. Lyset beveget seg sakte i sirkel over åskammen før det forsvant i retning Gomostølen. Ingen lyd kunne høres.

"Den lysende tingen som ble sett over Ranheimsbygda kunne ikke ha noe med flyplassen å gjøre. Jeg så den selv, og tingen var så nær at jeg kunne høre suset fra den", forteller Marit Ranheim. Hun var nesten kommet hjem etter en kveldstur da en sterkt lysende gjenstand brått kom sørfra. Lyset var så

kraftig at alle detaljer i gårdstunet og langt bortover markene klart kom til syne. Hun ville varsle de andre på gården, men i mellomtiden endret gjenstanden kurs og dro i retning mot Vestringsbygda. Klokken var ca. halv ni på kvelden da hun så fenomenet.

Mange meninger om hva UFO'et kan ha vært, skriver **Valdres** den 12. Enkelte som avisen har vært i kontakt med, er enige om at lyset kunne minne om et nødbluss eller signalbluss. Noen mener at lyskilden tilsynelatende var stor som en liten husvegg, og at den derfor ikke kunne komme fra en liten rakett, mens andre mener at det ikke var så stort og at det derfor måtte være et slikt bluss. Forsvarskommandoen kjenner ikke til noen øvelser i eller i nærheten av de aktuelle områder.

Glåmdalen

UFO sett over Magnor, beretter **Glåmdalen** den 9. januar. "Den var oval-formet, og det var liksom en topp som stakk opp på oversiden", forteller Jan Olsen på Magnor. Med andre ord høres det ut som en klassisk flyvende tallerken, eller UFO, som han så på sitt hjemsted kl. 07:30 i går morges.

Den mystiske gjenstanden var mørklagt der den strøk over tretoppene. "Hele familien så den", forteller Olsen. Fra Gardermoen sendes det daglig opp ballonger som brukes av værvarslingen, og disse passerer ofte over distriktet, men Olsen mener bestemt at dette ikke var noen ballong.

Mystisk lys også sett i Ulnes, kan **Oppland Arbeiderblad** fortelle den 12. Meldinger om rare lys på himmelen fort-

setter å komme inn. Mange i Valdres har i de siste dagene kunnet fortelle om merkelige lysfenomen. Tidligere har meldingene dreid seg om lys over Leirin-området, men nå har Asbjørn Sandemo fra Ulnes sett et lignende lys på himmelen over Hippesbygda. "Til å begynne med stod lyset helt rolig på himmelen, like over tretoppene. Plutselig dalte det, for så så stige igjen", forteller Sandemo.

Tore Haugen fra Lysøysund hadde en nifs opplevelse forleden, kan **Fosna-folket** fortelle den 26. Et luftfartøy fulgte etter bilen hans på Nordskogen i Bjugn. Haugen og andre som så fartøyet er skråsikre på at det ikke kan ha vært helikopter eller fly. De konkluderer med at det må være et uidentifisert flygende objekt de har sett.

Det er ikke første gang det er observert uforklarlige luftfartøyer i Nordskogen. Folk har tidligere vært utsatt for rare episoder og forfølgelser i det samme området.

Røde lys -

Tore Haugen var på vei hjem fra jobb om kvelden ca. kl. 21:00. Da han kom mellom Jøvatn og Audalsveien, ble han oppmerksom på to røde lys i lufta foran bilen. Det ene lyset hang en del høyere enn det andre. "Jeg trodde først at det var helikopter som var på oppdrag. Det var klarvær og pent, så jeg fulgte med lysene mens jeg kjørte. Plutselig aksellererte det bakerste lyset og nærmet seg det forreste. Det syntes jeg så merkelig ut. Jeg kunne ikke forstå at noe kjent helikopter hadde lys med slik manøvreringsevne".

Tore Haugen stanset bilen og rullet ned vinduet for å høre om det var lyd fra helikopteret. "Jeg hørte en fjern susing. Lyden minnet ikke en

gang om jet-fly. Plutselig ble det slått på et blankt lys, rettet mot bilen. Partøyet fløy i bue, og nærmet seg bilen. Jeg må si jeg ble litt skremt", forteller Haugen.

Han startet bilen og kjørte videre. Men lysene fortsatte å følge ham. "Da ble jeg vett-skremt, og kjørte straks til noen kjente i Teksdalen. Fra boligen kunne vi fremdeles se lysene".

Det kom til flere folk som kan bekrefte Tore Haugens historie. De så både de røde lysene og det blanke lyset som ble rettet mot bilen. "Vi observerte lysene i hvert fall en halv times tid. Blandt annet fikk vi også se to andre røde lys som svinset mellom fjellene i Teksdalen", forteller Haugen.

Mens de så dette, ringte de både lensmannen og flystasjonen. Flytårnet kunne fortelle at de hadde fly ute, men at de ville lande straks. En god tid etter at flyene var landet, kunne de fremdeles observere lysene i Teksdalen.

Organisasjonen UFO-NORGE er kontaktet i denne sammenhengen. Der forteller de at observasjonen er lik mange andre observasjoner som blir gjort årlig her i landet.

"Jeg er helt sikker på at dette ikke var fly eller helikopter. Det oppførte seg ikke som noe fartøy jeg kjenner til i hvert fall", understreker Haugen. Men det er også tidligere observert uidentifiserte objekter i dette området. Den første kjente observasjonen ble gjort på 60-tallet, da en taxi-sjåfør og en vordende far kom hjem fra fødestuen på Ørlandet. Også de ble forfulgt av røde og blanke lys. Lysene ble så nærgående at de to mennene fant det best å forlate bilen.

I mellomtiden er det også observert lignende tilfeller en

rekke ganger. Imidlertid er det ingen som har hatt så nær kontakt som Tore Haugen i den senere tid.

VALDRES

Valdres brakte den 26. følgende brev fra Knut Aasheim:

Herr redaktør!

Undertegnede har fått tilsendt diverse klipp vedrørende UFO-hendelser i Valdres nylig. Som medlem av ledelsen i UFO-NORGE, en forening som arbeider med studier av, og informasjoner om UFO-fenomen, har jeg noen kommentarer til avisomtalen, som gjerne må tas inn i bladet.

Det berettes i avisen "Valdres" den 8. og 12. januar om angivelige UFO-observasjoner i omegnen rundt Fagernes, samt forklaringen datert den 14.

Det synes klart, ut fra avisomtalen, at hva som ble observert over Ranheimsbygda mandag 4. januar kl. 20:20 var en rakett i fallskjerm. Men den oppmerksomme leser noterte seg trolig at en av observasjonene ble gjort søndag ved 17-tiden, altså dagen før! Det er viktig at denne observasjonen ikke "forsviner i samme dragsuget" så å si, som de andre. For selv om opplysningene i avisen er sparsomme, peker de i retning av en "ekte" UFO-observasjon. Ingen lyd hørtes, lyset beveget seg tilsynelatende i sirkler og horisontalt, og observasjonstiden var 5-10 minutter. Er dette riktig, kan man trolig utelukke signalraketter, fly og astronomiske objekter. For å være sikker trenges mer detaljerte informasjoner fra ekteparet i Ulnes.

Vi i UFO-NORGE er interessert i å samle rapporter om UFO-fenomen, og søker bl.a. å sammenstille slike som gjelder observasjoner i samme tidsrom for om mulig å finne bevegelsesmønstre etc.

Til de observatører som denne gangen tok feil vil jeg uttrykke håpet om at de ikke lar være å rapportere om ukjente fenomener i fremtiden. Det er lett å tie på grunn av frykten for hånflir rundt en. Det er menneskelig å feiltolke lys- og luftfenomener, endog trenede atmosfære-observatører gjør det.

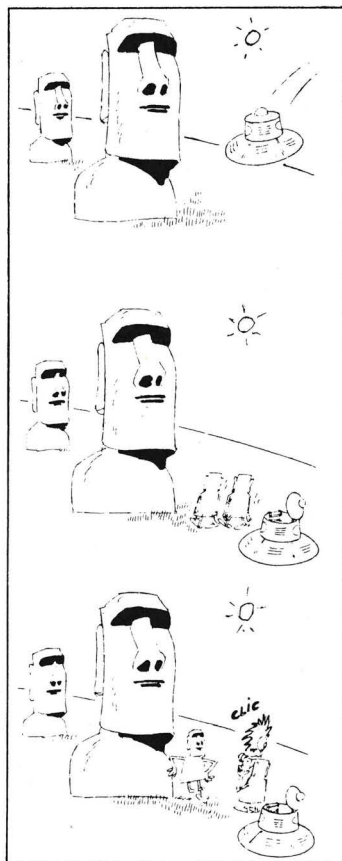
La meg forsikre om at UFO, eller ukjente flyvende objekter, er en realitet! Helt siden slutten av siste verdenskrig har disse ukjente fenomener vært observert over hele verden, og det innsamlede rapportmaterialet når trolig opp i et sjusifret tall. Vedrørende vårt eget land, kan vi i UFO-NORGE enkelte år få inn flere hundre UFO-rapporter. Men det sentrale spørsmål, lokalt som internasjonalt blir; Hva er UFO? La meg presisere at et rapportert fenomen blir et "ekte" UFO først når alle "IFO'ene" (identifiserte flygende objekter) er luket bort. Og feilkildene er mange; Astronomiske objekter og fenomener, elektriske eller elektromagnetiske fenomener, atmosfæriske fenomener, fugler, fly og satellitter eller rester av disse. Men igjen har man en rest fenomen som ikke kan forklares, og disse UFO'er kan oppvise bemerkelsesverdige bevegelsesmønstre og/eller adferd. Eksempelvis har radar-observasjoner vært gjort av UFO med målt hastighet av 30.000 km/t i jordens atmosfære, og tilsynelatende uten å brenne opp! UFO'ene viser intelligente bevegelser, og flere objekter kan ofte observeres i formasjon.

Ennå mer interessante blir så de mange rapporter om tilsynelatende metalliske gjenstander som lydløst lander og så etterlater seg merker på bakken. I UFO-debatten blir ikke slike fysiske spor så lette å bortforklare. Derimot blir de ofte oversett.

Den mest interessante del av UFO-fenomenologien, men også den mest kontroversielle, er de etterhvert så mange beretningene om "UFO-nauter" eller menneskelignende vesener i forbindelse gjerne med slike landede objekter eller fartøyer. Ja, endog kommunikasjon mellom disse og jordboere rapporteres oftere.

Det sentrale spørsmål blir kanskje: "Er vi alene i universet?" Det svaret må enhver selv finne ut av, men det er interessant å legge merke til, når samtalen kommer inn på UFO, at stadig flere sier; "Ja - når vi kan sende romskip til månen og andre planeter, hvorfor skulle ikke noen der ute ha klart det før oss?"

Lesere som måtte ha noe å rapportere, ellers om ønsker informasjon om UFO, kan henvende seg til UFO-NORGE, Boks 14, 3133 Duken.

SCANALKA A.S

presenterer sitt vareutvalg

Alternativ litteratur bl.a. følgende emner:

☐ Astrologi	☐ Helse	☐ Okkultisme	☐ Wushu
☐ Biorytmer	☐ Iris diagnostikk	☐ Parapsykologi	☐ Yoga,
☐ Chakrasymboler	☐ Jødisk mystikk	☐ Reinkarnasjon	☐ Zen buddhisme
☐ Dybdepsykologi	☐ Kinesologi	☐ Soneterapi	☐ Ægyptologi
☐ Esoteriske bøker	☐ Legeplanter	☐ Tarot	☐ Østens visdom
☐ Fortidsgåter	☐ Meditasjon	☐ UFO bøker	☐ Åpenbaringer
☐ Grafologi	☐ Naturmedisin	☐ Verdens mysterier	☐ og flere andre.

Over 1000 titler.

Dessuten fører vi: Engelske bøker, Penduler, Krystallkuler, Pyramider, Plansjer, Tarotkort og Tidsskrifter.

Besøk vårt utsalg i Oslo

eller kontakt: SCANALKA A.S

THORVALD MEYERS GATE 42,
0555 OSLO 5. TELEFON (02) 35 36 40

BOKS 38, 2743 HARESTUA
TELEFON (060) 23 131

1987 - Kataloger tilsendes gratis på forlangende!

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. De som skriver manus på maskin kan hjelpe redaksjonen i arbeidet ved å følge noen enkle retningslinjer:

Skriv i 2 spalter og med enkel linjeavstand (minste). Benytt et nytt eller ferskt sort fargebånd i maskinen, og normale, vertikale bokstavyper dersom skrivemaskinen har kulehode eller skrivehjul. Marg mot venstre og øvre kant av arket skal være 18mm. Mot høyre og nedre kant 12mm. Luft mellom spaltene 8-10mm. Lagér du overskrifter selv må letrasetbokstaver benyttes. Redaksjonen kan også gjøre dette. En god rettskrivning er og viktig.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og magasiner av interesse som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse: UFO-NORGE
Postbox 14
3133 Duken.

Herfra kan du rekvirere foldere og vi håper de straks blir distribuert ut til mulige interesserte.

Har du tips, ideer eller ønsker for informasjonsarbeidet for tidsskriftet eller foreningen generelt, så la oss få vite det. Ønsker du å være aktiv i UFO-sammenheng, f.ex. ved å danne en gruppe lokalt, så kan vi evt. skaffe navn på andre medlemmer i din nærhet, samt gi noen råd i starten.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver for UFO-arbeidet som må utsettes p.g.a. mangel på penger. Mye må gå av egne midler men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange av våre i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite til UFO-NORGES støttefond.

Benytt vårt postgironr.: 3 07 08 10 merk talongen STØTTEFONDET og send til: UFO-NORGE
Postbox 1155
5001 Bergen.

VERVEPREMIE

En måte å yte hjelp til UFO-NORGE på og samtidig ha litt lønn for strevet er å verve 3 nye abonnenter og så få gratis abonnement selv! Du går fram slik: De 3 nye abonnentene betaler til deg og du sender hele beløpet på kr 240 (3x80 for '85) dersom du ikke har betalt for '86, og kr 160 hvis du har betalt, på postgiro nr. 3 07 08 10 til:

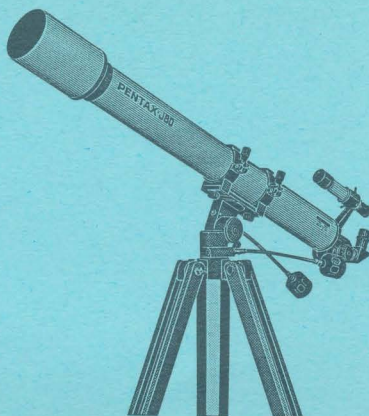
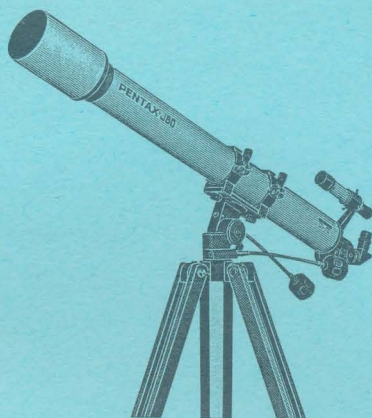
Tidsskriftet UFO
UFO-NORGE
Box 1155, Bergen.

Du setter deg selv som avsender og skriver VERVING i rubrikken "Melding til adressaten". På baksiden av innbetalingsdelen er det god plass til å skrive navn og adresse til de tre vervede. Skriv tydelig - bruk trykta bokstaver.

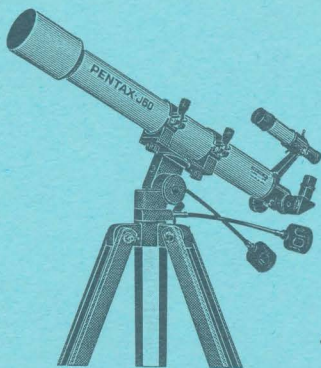
PENTAX-J80

INTERESSERT I

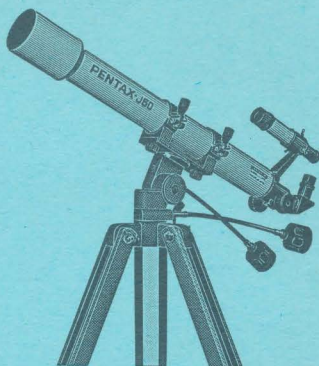

PENTAX-J60

KIKKERTER-TELESKOP-ETC.?

TIL RIMELIGE PRISER

PENTAX-J60c

KONTAKT:

BORGHILD LIND A/s

TORVET - 3100 TØNSBERG - Tlf 033-12322

TILBUD PÅ UFO-NORGES SUPRE T-SKJORTER

VI HAR ENNÅ NOEN T-SKJORTER IGJEN
AV DEN GAMLE HVIITE MED BLATT MERKE
DE NYE I GULT ELLER GRÖNT MED BLATT
MERKE. I FORSKJELLIGE STØRRELSER

SKRIV ELLER RING TIL UFO-RAMA

BOX 14
3133 DUKEN

TLF. 033-83606

SPAR POSTOPPKRAVET
BRUK POSTGIROKONTO:
3 24 37 30

